

Djetinjstvo

Hugo Badalić rođen je 18. rujna 1851. godine u Brodu na Savi kao prvi sin oca Tome i majke Huge Badalić. Pretpostavlja se da je njegova obitelj stanovala u jednoj od graničarsko upravnih zgrada na Vijušu u današnjoj Vrazovoj ulici. Hugo je do pete godine života živio u Brodu, a kasnije mu se rado vraćao. Taj najraniji dio njegova života, djetinjstvo, Hugo je nazivao zlatnim vremenima, a slike Broda i rijeke Save nosio je kroz život kao nezaboravnu uspomenu.

Školovanje

Prva tri razreda osnovne škole Hugo završava u Kostajnici, nakon čega se obitelj vraća u Brod na Savi u kojem Hugo 1863. godine završava četvrti razred u Kraljevskoj građanskoj učionici.

Školovanje nastavlja u tadašnjoj Kraljevskoj Velikoj gimnaziji zagrebačkoj i najbolji je učenik škole. Kao srednjoškolac uredjuje gimnazijski list "Ljiljan" u kojem objavljuje svoju prvu pjesmu "Berba." Putovi su ga vodili prema Brodu, Kostajnici i Zagrebu, a opisuje ih u pjesmi Tri grada. U Beču upisuje studij klasične filologije, a život hrvatskih studenata u tuđini opisuje u kratkom romanu "Paukove mreže."

Tri grada

*"Oj Brode moj na hladnoj Savi,
Ti xavičajno moje drago mjesto,
tek slika mi se tvoja javi
I već u tebi živjeti sam presto.
Al uvijek rado do tebe se svratih:
Proživjeh mnoge sretne čase;
Nek dobra kob ti za sve dobro plati,
Budućnost nek ti slavom sja se!"*

Književno stvaralaštvo

Hugo Badalić u književnost ulazi 1874. godine kada objavljuje pjesme "Dragin stan" i "Panem et circenes." Otada se javlja brojnim pjesmama i prozama, raspravama te prijevodima u hrvatskim listovima i časopisima tadašnjeg vremena.

Jedna od njegovih najljepših pjesama je "Majka" u kojoj budi uspomene na svoju prerano izgubljenu majku Hugu po kojoj je i dobio ime.

Dragin stan

*"Bijaše večer - tih ljetna,
i čim se smiri sparni dan,
Od silne žege narav sjetna
U blagi već se ljulja san.*

*A divni mjesec nebom kruži,
Po zemlji steruč bliedi trak:
On čuje, gdje mu slavuj tuži,
I čuje, gdje lahori vrak.*

*Tradoh sam od želje žive,
Uživat hoteć noćni mir;
Umirit kako slike krive,
Obuzdat bujne mašte vir..."*

Majka

*"Ja ne znam što je majka mila,
Ni majčin što je srca plam;
Ja ne znam, što je sve mi bila,
Ja da je bila, jedva znam!
Ko` san mi lebdi slika pusta,
Kad kadnji put me k sebi vra,
Kad kadnji cjelov s milih usta,
I blagoslov mi kadnji da..."*

Domoljublje

Hugo Badalić bio je domoljub, a njegov životni moto glasio je: " Hoću biti čitav čovjek i dobar Hrvat"

Vodeni tom idejom napisao je libreto, tekst za operu " Nikola Šubić Zrinjski." Pisao ga je punim hrvatskim srcem, a na to ukazuju njegove riječi: "Evo ti narode hrvatski, zelen listak poviesti tvoje, evo ti junaka sigetskoga, Nikole Šubića Zrinjskoga!"

Domoljubne težnje iskaziva i kao ugledan član Matice Hrvatske.

*"...Jedinstvo, rad, sloboda
Nek vode, braćo nas,
Raskivat lance roda,
U sloxi tražit spas;
Da s roda kletva spane
Tudjinstva teški jad,
Nek mladi dan nam svane,
Ta još je Hrvat mlad..."*

*libreto iz opere " Nikola Šubić
Zrinjski"*

Kraj životnog puta

Unatoč uspjesima na književnim polju, život ga nije mazio. Majka mu umire u njegovoj petoj godini, a kći Huga u drugoj godini života. Budući da sinovi Viktor i Ivo nisu imali djece, Badalići po Hugi izumiru.

Životni put Huga Badalića završava 4. svibnja 1900. godine u Zagrebu. Umire nakon teške operacije želuca u bolnici milosrdne braće.

Hugo u srcu Slavonskog Broda

U Albumu zaslužnih Hrvata devetnaestoga stoljeća, uz sto pedeset hrvatskih velikana i Badalićevo je ime i slika, što je dovoljan dokaz njegove važnosti u hrvatskoj književnosti. 1900. godine postao je član Društva hrvatskih književnika kao prvi Brodanin, a njegov rodni grad iskazao mu je poštovanje školom i ulicom koje nose njegovo ime.

Osnovna škola Hugo Badalić nosi ime ovoga nekada zaboravljenog, ali danas ponovno slavljeno velikana hrvatske književnosti 19. stoljeća od 26. ožujka 1991. godine.